

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף כט.

ובה שלוש מעלות, והמקור הוא מהספרי, ועי' ראב"ד תמיד ל: שהקשה מנין זאת לספרי?, ועי"ש ברע"ב ובבאר שבע דנלמד מ-ג' פעמים לשון העלאה שנזכר בפרשה. **עוד הקשו** למה צריך למדרגות אלו?, ועי' פיה"מ לרמב"ם דכדי שלא יצטרך להגביה ידיו, וס"ל כדעות שקומת אדם ג' אמות היא יחד עם ראשו, עי' רשב"ם ותוס' ב"ב ק; אמנם לסוברים שזה חוץ מראשו, הדרא קושיא לדוכתא?, ובמנחת יהודה תי' דאמות מקדש היו שוחקות ונמצא ממעל לראשו, ובט"ז עה"ת שם כתב דמ"מ יותר נוח ההדלקה כשעומד קצת גבוה, וכן איצטריך לכהן נמוך, וע"ע פנים יפות שם מה שתי'. **ובמה שדן** שם מתי היה עומד אי בשעת הדלקה או הטבה, ע"ע באר שבע תמיד ל:, ועי' מקדש דוד כא' ד' שדן למה לא היה בזה חציצה בעבודה.

כי קאמינא משפת קנים ולמעלה, ועי' מעשה חשב ל' ח' שהקנה יצא מעל הכפתור.

והעמידוהו על ככר, ועי' רש"י החשבון לזה עי' מהרש"א מה שהשיג, ועי' צאן קדשים.

מעשה והיתה מנורת ביהמ"ק יתירה על של משה בדינר זהב וכו', ולכאורה מכאן משמע דיש דין לצמצם שתהיה של ככר, וכו"כ רש"י בחומש כה' לט' לא פחות ולא יותר, וקשה הא בידי אדם א"א לצמצם, עי' מנחת חינוך צח' ג', ובשפת אמת.

רש"י ד"ה כיון, ועי' שפת אמת ורש"ש מתי היה מעשה זה, ועי' ירושלמי יומא ד' ד' ובפני משה שם.

אלא עתה על השולחן וכו', וקשה הא פשוט שאפשר לתרץ על זה כמו על המנורה, שירדו מעשיו ממקום טהרה ולא שהוא טהור מלקבל טומאה?

עי' ח' המיוחסים לרשב"א, מהרש"א, צאן קדשים, ובן יהודע, ויסוד הדברים לכל התיורצים, שרק במנורה ניתן לומר כן כיון שהראו לו אותה מהשמים, ולא בשאר כלים

כלי עץ העשוי לנחת, והטעם שאינו מקבל טומאה, עי' רש"י כאן ובחגיגה כו; ע"ע מחלוקת רמב"ם וראב"ד כלים ג' א' מה הדין בכלי שהוא פחות מ-מ' סאה, ובקושיית הראב"ד על הרמב"ם מהכע, עי' כסף משנה שם, ומרכבת המשנה מה שהשיג על דבריו, ועי' שיח יצחק בחגיגה שם מה שיישב בדעת הרמב"ם, ועי"ש עוד בתוד"ה כלי, האם מה שהיה מיטלטל במדבר ממקום למקום לא מפקיעו מדין כלי העשוי לנחת.

אלא מלמד שמגביהין אותו וכו', והאם היו מוציאים אותו מהיכל?, עי' רש"י ותוס' שם

שנראה שהיה בהיכל, ודעת הרמב"ם עי' משנה למלך משכב ומושב יא' יא', ועי' שיח יצחק, ועי"ש עוד למה לא מבטל בזה דין "לפני תמיד".

לחם חם, עי' רש"י ותוס' כאן ובחגיגה, ומה שלא תירצו שזה גופא היה הנס שנשאר חם לשבת, עי' ברכת הזבח וצאן קדשים.

ארון שולחן מנורה של אש, עי' מהר"ל שזה מרוב קדושתו, ומה שגבריאל הראה לו עי' מהרש"א.

שלשה דברים היו קשין לו למשה, והנה מה שנתקשה במנורה זה ברור, אבל בחודש, עי' מהרש"א שנתקשה בכל אופני חקירות העדים ועי' צל"ח, ובשרצים, פי' המהרש"א שבגלל ריבוי המינים נתקשה, ועי' צל"ח וחי' הגרי"ז.

תוד"ה שלשה הקשו מעוד מקומות שמצינו שהראה באצבע, וע"ע גור אריה שמות ל' יג' וברא"ם שם, ועי' מהרש"א מה שתירץ דבריהם, ועי"ש שביארו איך ליישב סוגיין עם המדרש דמשמע שהמנורה נעשית מאליה.

וי"א אף הלכות שחיטה, ופרש"י שלא ידע מהיכן מוגרמת, ועי' טהרת הקודש.

קוצו של יוד, מהו?, עי' רש"י ותוס', עי' מרדכי תתקנב', וע"ע רא"ש הל' ס"ת יב', וריטב"א שבת קג; ועי' חזו"א או"ח ט' ג', ונ"מ בין הפי' האם זהו פסול בגוף האות או בכתיבה תמה.

כל אות שאין גויל מוקף לה וכו', בטעם וגדר פסול אינו מוקף גויל, עי' גיטין כ; ושם בתוס' והראשונים, ועי' בית הלוי עה"ת קונטרס בענין זה ושם בס"ק יב' דפסול זה גם לאחר הכתיבה, ודלא כב"י סי' לב', ועי' שו"ת הרשב"א ח"א תריא' שהובא בב"י, ולהלכה עי' שו"ע או"ח לב' טז' ושם ברעק"א ובאור הלכה, וחזו"א סי' ח'.

ניקב תוכו של ה"י כשר, עי' ב' פירושים ברש"י, ועי' בב"י מה שפי' לפי הפשט הראשון ברש"י, ועי' באחרונים מה שהקשו עליו ממה שהביא בשם הירושלמי בסעיף טו', ועי' שפת אמת ובאור הלכה.

כשיעור אות קטנה, עי' באור הלכה לב' טו' ועי' חזו"א סימן ל' מה שהשיג על דבריו.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"נ מידי יום.